

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 7ης Δεκεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-92/98,

Interporc Im- und Export GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Georg M. Berrisch, δικηγόρο Βρυξελλών και Αμβούργου,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Ulrich Wölker, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1998 με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση της προσφεύγουσας σε ορισμένα έγγραφα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, J. Pirrung, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 19ης Μαΐου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Στη συνέχεια, μεταξύ άλλων, της τελικής πράξεως της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση που υπογράφηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1992 στο Μάαστριχτ, η οποία περιλαμβάνει μία δήλωση (αριθ. 17) σχετικά με το δικαίωμα της προσβάσεως στην πληροφόρηση, και πολλών ευρωπαϊκών Συμβουλίων που επιβεβαίωσαν την

ανάληψη υποχρεώσεως να καταστήσουν την Κοινότητα πιο ανοιχτή (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1997, T-105/95, WWF UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-313, σκέψεις 1 έως 3), η Επιτροπή και το Συμβούλιο ενέκριναν, στις 6 Δεκεμβρίου 1993, έναν κώδικα συμπεριφοράς σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου (ΕΕ L 340, σ. 41, στο εξής: κώδικας συμπεριφοράς), με σκοπό να καθορίσουν τις αρχές που διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία κατέχουν. Ο κώδικας συμπεριφοράς ορίζει:

« Η Επιτροπή και το Συμβούλιο λαμβάνουν τα μέτρα για την εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.»

- 2 Για την υλοποίηση της δεσμεύσεως αυτής, η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 162 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 218 ΕΚ), εξέδωσε τον κώδικα συμπεριφοράς με την απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ, της 8ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής (ΕΕ L 46, σ. 58), στην οποία το κείμενο του εν λόγω κώδικα επισυνάπτεται ως παράρτημα (στο εξής: απόφαση 94/90).
- 3 Ο κώδικας συμπεριφοράς περιλαμβάνει την ακόλουθη γενική αρχή:

« Το κοινό θα έχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής και του Συμβουλίου.

Ως έγγραφο νοείται κάθε γραπτό κείμενο, ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο υλικό φορέα, που περιέχει υφιστάμενα στοιχεία και βρίσκεται στην κατοχή της Επιτροπής ή του Συμβουλίου.»

- 4 Ο κώδικας συμπεριφοράς απαριθμεί τις περιστάσεις που μπορεί να επικαλεστεί ένα κοινοτικό όργανο για να δικαιολογήσει την απόρριψη αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα ως εξής:

«Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγγεγραφο οποιού η κοινο-
λόγηση είναι δυνατόν να αποβεί εις βάρος:

- της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος (δημόσια ασφάλεια, διεθνείς σχέσεις, νομοματική σταθερότητα, δικαστικές διαδικασίες, επιθεωρήσεις και έρευνες),
- της προστασίας του προσώπου [ατόμου] και της ιδιωτικής ζωής,
- της προστασίας του απορρήτου στον εμπορικό και βιομηχανικό τομέα,
- της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας,
- της προστασίας της εχεμύθειας που ζητά το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παρέσχε την πληροφορία ή που απαιτείται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους το οποίο παρέσχε την πληροφορία.

Τα θεσμικά όργανα μπορούν επίσης να αρνηθούν την πρόσβαση για να εξασφαλίσουν προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου σε συνάρτηση με το απόρρητο των διαβουλεύσεών [διασκέψεών] του.»

- 5 Εξάλλου, ο κώδικας συμπεριφοράς περιλαμβάνει υπό τον τίτλο «Εξέταση των αρχικών αιτήσεων» τα εξής:

«Όταν τέγγραφοφο που βρίσκεται στην κατοχή του θεσμικού οργάνου προέρχεται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κράτος μέλος, άλλο θεσμικό όργανο ή κοινοτική υπηρεσία ή οποιοδήποτε άλλο εθνικό ή διεθνή οργανισμό, η αίτηση πρέπει να απευθύνεται απευθείας στον συντάκτη του εγγράφου.»

- 6 Στις 4 Μαρτίου 1994, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση περί της βελτιώσεως της προσβάσεως στα έγγραφα (ΕΕ C 67, σ. 5, στο εξής: ανακοίνωση του 1994), διευκρινίζοντας τα κριτήρια εφαρμογής της αποφάσεως 94/90. Από την ανακοίνωση αυτή προκύπτει ότι «κάθε πολίτης μπορεί να ζητήσει (...) την πρόσβαση σε οποιοδήποτε έγγραφο της Επιτροπής που δεν έχει δημοσιευθεί, περιλαμβανομένων των προπαρασκευαστικών εγγράφων και του επεξηγηματικού υλικού». Όσον αφορά τις εξαιρέσεις που προβλέπει ο κώδικας συμπεριφοράς, η ανακοίνωση του 1994 αναφέρει ότι «η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί την πρόσβαση έγγραφο εάν κρίνει ότι η γνωστοποίησή του μπορεί να αποβεί επιζήμια για τα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα και για την καλή λειτουργία του οργάνου». Σχετικά με το σημείο αυτό, η ανακοίνωση του 1994 υπογραμμίζει ότι «κάθε αίτηση πρόσβασης έγγραφο εξετάζεται χωριστά και δεν μπορούν να ισχύσουν αυτόματα οι εξαιρέσεις». Όσον αφορά την εξέταση των επαναληπτικών αιτήσεων, η ανακοίνωση του 1994 διευκρινίζει ότι:

«Εάν στον αιτούντα δεν επιτραπεί η πρόσβαση σε έγγραφα και κρίνει ότι οι παρασχεθείσες εξηγήσεις δεν είναι ικανοποιητικές, ο αιτών μπορεί να ζητήσει από

τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής να εξετάσει εκ νέου το ζήτημα και να επιβεβαιώσει ή να ακυρώσει την άρνηση (...).»

Ιστορικό της διαφοράς

- 7 Καταρχήν, οι εισαγωγές βοείου κρέατος στην Κοινότητα υπόκεινται σε δασμό και σε συμπληρωματική εισφορά. Στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ), η Κοινότητα ανοίγει ετησίως αυτό που έχει συμφωνηθεί να αποκαλείται ποσόστωση Hilton. Βάσει της ποσοτώσεως αυτής, ορισμένες ποσότητες βοείου κρέατος υψηλής ποιότητας (Hilton Beef) προελεύσεως Αργεντινής μπορούν να εισάγονται στην Κοινότητα άνευ επιβαρύνσεων, ενώ πρέπει να καταβάλλονται μόνον οι δασμοί του εφαρμοστέου κοινού δασμολογίου. Για τη χορήγηση της απαλλαγής αυτής είναι απαραίτητη η υποβολή πιστοποιητικού γνησιότητας, συνταχθέντος από τις αρχές της Αργεντινής.
- 8 Η Επιτροπή, όταν πληροφορήθηκε ότι ανακαλύφθηκαν περιπτώσεις πλαστογραφίας πιστοποιητικών γνησιότητας, προέβη σε σχετικές έρευνες στο τέλος του 1992 και στις αρχές του 1993, σε συνεργασία με τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών. Οι τελωνειακές αρχές, αφού κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι τους είχαν υποβληθεί πλαστά πιστοποιητικά γνησιότητας, προέβησαν σε εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών.
- 9 Μετά την ανακάλυψη των ως άνω πλαστογραφιών, οι γερμανικές αρχές ζήτησαν εκ των υστέρων από την προσφεύγουσα την καταβολή εισαγωγικών δασμών. Η προσφεύγουσα ζήτησε μείωση των δασμών αυτών, διατεινόμενη ότι είχε υποβάλει

καλόπιστα τα πιστοποιητικά γνησιότητας και ότι η ευθύνη για ορισμένες ελλείψεις κατά τον έλεγχο βαρύνει τις αρμόδιες αρχές της Αργεντινής και την Επιτροπή.

- 10 Με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1996, που απηύθυνε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Επιτροπή θεώρησε ότι το αίτημα μειώσεως των εισαγωγικών δασμών που υπέβαλε η προσφεύγουσα δεν ήταν δικαιολογημένο.

Με έγγραφο της 23ης Φεβρουαρίου 1996, απευθυνόμενο στον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, καθώς και στους γενικούς διευθυντές των Γενικών Διευθύνσεων (στο εξής: ΓΔ) I, VI και XXI, ο δικηγόρος της προσφεύγουσας εταιρίας ζήτησε να λάβει γνώση ορισμένων εγγράφων σχετικά με τον έλεγχο των εισαγωγών βοείου κρέατος (Hilton Beef) και με τις έρευνες που οδήγησαν στη λήψη των αποφάσεων των γερμανικών αρχών να ζητήσουν την εκ των υστέρων καταβολή εισαγωγικών δασμών. Το αίτημα αφορούσε δέκα κατηγορίες εγγράφων, ήτοι: 1) τις δηλώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις εισαχθείσες από την Αργεντινή ποσότητες βοείου κρέατος Hilton μεταξύ των ετών 1985 και 1992, 2) τις δηλώσεις των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τις ποσότητες βοείου κρέατος Hilton που εξήχθησαν στην Κοινότητα κατά την ίδια περίοδο, 3) τις εσωτερικές αναφορές της Επιτροπής που συντάχθηκαν βάσει των δηλώσεων αυτών, 4) τα έγγραφα σχετικά με το άνοιγμα της ποσοστώσεως Hilton, 5) τα έγγραφα σχετικά με τον προσδιορισμό των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των πιστοποιητικών γνησιότητας, 6) τα έγγραφα σχετικά με τη σύμβαση που συνήφθη μεταξύ της Κοινότητας και της Αργεντινής, τα οποία αφορούν μείωση της ποσοστώσεως κατόπιν της ανακαλύψεως των πλαστογραφιών, 7) τις ενδεχόμενες εκθέσεις σχετικά με έρευνες αφορώσες τον εκ μέρους της Επιτροπής έλεγχο της ποσοστώσεως Hilton για το 1991 και 1992, 8) τα έγγραφα σχετικά με τις έρευνες που αφορούσαν ενδεχόμενες παρανομίες κατά τις εισαγωγές οι οποίες διαπράχθηκαν μεταξύ των ετών 1985 και 1988, 9) τις γνώμες της ΓΔ VI και της ΓΔ XXI σχετικά με τις αποφάσεις που ελήφθησαν σε άλλες παρόμοιες υποθέσεις και 10) τα πρακτικά των συσκέψεων της ομάδας εμπειρογνομόνων των κρατών μελών οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στις 2 Οκτωβρίου και στις 4 Δεκεμβρίου 1995.

Με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 1996, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ VI απέρριψε το αίτημα προσβάσεως, αφενός, στην αλληλογραφία που ανταλλάχθηκε με τις αρχές

της Αργεντινής και στα πρακτικά των συζητήσεων που προηγήθηκαν της χορηγήσεως και του ανοίγματος των ποσοτώσεων Hilton και, αφετέρου, στην αλληλογραφία που ανταλλάχθηκε με τις αρχές της Αργεντινής μετά την ανακάλυψη πλαστογραφημένων πιστοποιητικών γνησιότητας. Η άρνηση αυτή βασιζόταν στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος (διεθνείς σχέσεις). Κατά τα λοιπά, ο γενικός διευθυντής αρνήθηκε επίσης την πρόσβαση στα έγγραφα που προέρχονταν από κράτη μέλη ή από τις αρχές της Αργεντινής, με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να απευθύνει το αίτημά της απ' ευθείας στους αντίστοιχους συντάκτες των ως άνω εγγράφων.

- 13 Με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 1996, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ XXI απέρριψε το αίτημα προσβάσεως στην έκθεση περί της εσωτερικής έρευνας σχετικά με τις πλαστογραφίες την οποία συνέταξε η Επιτροπή, επικαλούμενος την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δραστηριότητες επιθεωρήσεως και έρευνας) και την προστασία του ατόμου και της ιδιωτικής του ζωής. Όσον αφορά τις απόψεις που εξέφρασε η ΓΔ VI και η ΓΔ XXI σχετικά με άλλα αιτήματα μειώσεως εισαγωγικών δασμών, καθώς και σχετικά με τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής εμπειρογνομόνων των κρατών μελών, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ XXI αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, επικαλούμενος την προστασία του συμφέροντος του κοινοτικού οργάνου όσον αφορά το απόρρητο των διασκέψεών του. Κατά τα λοιπά, αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα που προέρχονταν από τα κράτη μέλη, με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να υποβάλει το αίτημά της απ' ευθείας στους αντίστοιχους συντάκτες των εγγράφων αυτών.
- 14 Με έγγραφο της 27ης Μαρτίου 1996, ο δικηγόρος της προσφεύγουσας υπέβαλε επαναληπτική αίτηση, κατά την έννοια του κώδικα συμπεριφοράς, στον Γενικό Γραμματέα της Εέγγραφος. Με το έγγραφο αυτό αμφισβήτησε το βάσιμο των λόγων που επικαλέστηκαν οι γενικοί διευθυντές της ΓΔ VI και της ΓΔ XXI για να αρνηθούν την πρόσβαση στα έγγραφα.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Απριλίου 1996, η προσφεύγουσα, ενεργούσα από κοινού με δύο άλλες γερμανικές επιχειρήσεις, άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 26ης Ιανουαρίου 1996 (υπόθεση T-50/96).

- 16 Ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής απέρριψε την επέγγραφοκή αίτηση με έγγραφο της 29ης Μαΐου 1996, που έχει ως εξής:

«Κατόπιν εξετάσεως του αιτήματός σας, λυπούμαι που πρέπει να σας πληροφορήσω ότι επιβεβαιώνω την απόφαση της ΓΔ VI και της ΓΔ XXI για τους ακόλουθους λόγους.

Όλα τα ζητούμενα έγγραφα αφορούν απόφαση της Επιτροπής της 26ης Ιανουαρίου 1996 [COM C (96) 180 τελικό], η οποία στο μεταξύ αποτέλεσε το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως εκ μέρους του εκπροσώπου σας (υπόθεση T-50/96).

Κατά συνέπεια, και με την επιφύλαξη της προβολής άλλων ενστάσεων οι οποίες θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την άρνηση της Επιτροπής όσον αφορά την πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα, έχει εφαρμογή η εξαίρεση που αφορά την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες). Ο κώδικας συμπεριφοράς δεν μπορεί να υποχρεώσει την Επιτροπή να διαβιβάσει στον αντίδικο τα σχετικά με τη διαφορά έγγραφα στο πλαίσιο εκκρεμούς διαδικασίας.»

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιουνίου 1996, η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96, ζήτησε από το Πρωτοδικείο να διατάξει, ως μέτρα διοργανώσεως της διαδικασίας, την προσκόμιση των ζητηθέντων εγγράφων.
- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Αυγούστου 1996, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Μαΐου 1996, με την οποία επιβεβαίωσε την άρνησή της να επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση σε ορισμένα από τα

έγγραφα της. Με την απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 1998, T-124/96, Interporc κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-231, στο εξής: απόφαση Interporc I), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η απόφαση της 29ης Μαΐου 1996 είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και αποφάσισε την ακύρωσή της.

- 19 Εξάλλου, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1997, προσκόμισε ορισμένα έγγραφα που συμπίπτουν εν μέρει με τα έγγραφα που είχε ζητήσει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας Interporc I. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι η επαναληπτική αίτηση κατέστη άνευ αντικειμένου όσον αφορά τα έγγραφα που η Επιτροπή προσκόμισε κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96.
- 20 Σε εκτέλεση της αποφάσεως Interporc I, η Επιτροπή κοινοποίησε στον δικηγόρο της προσφεύγουσας νέα απόφαση με ημερομηνία 23 Απριλίου 1998 σχετικά με την επαναληπτική αίτηση της προσφεύγουσας της 27ης Μαρτίου 1996 που περιείχε το ίδιο συμπέρασμα με την ακυρωθείσα απόφαση της 29ης Μαΐου 1996, με διαφορετική όμως αιτιολογία (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Η προσβαλλομένη απόφαση έχει ως εξής:

«Τα έγγραφα που ζητήσατε μπορούν να καταταγούν στις ακόλουθες κατηγορίες:

1. Τα προερχόμενα από τα κράτη μέλη και τις αρχές της Αργεντινής έγγραφα

— Οι δηλώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ποσότητες του βοείου κρέατος Hilton που εισήχθησαν από την Αργεντινή μεταξύ 1985 και 1992.

- οι δηλώσεις των αρχών της Αργεντινής για τις ποσότητες βοείου κρέατος Hilton που εξήχθησαν προς την Κοινότητα κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου·

- τα έγγραφα των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τον προσδιορισμό των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των πιστοποιητικών γνησιότητας·

- τα έγγραφα των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας για το άνοιγμα της ποσοτώσεως Hilton·

- τις λήψεις θέσεως των κρατών μελών σε παρόμοιες υποθέσεις.

2. Τα προερχόμενα από την Επιτροπή έγγραφα

- Τις εσωτερικές αναφορές της ΓΔ VI που συντάχθηκαν βάσει των δηλώσεων των κρατών μελών και των τρίτων χωρών·

- τα έγγραφα της Επιτροπής σχετικά με τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των πιστοποιητικών γνησιότητας·

- τα έγγραφα σχετικά με τη σύμβαση που συνήφθη για το άνοιγμα της ποσοτώσεως Hilton· τις γνώμες της ΓΔ VI, τις ενδοϋπηρεσιακές γνώμες, τις ανακοινώσεις που απηύθυνε η Επιτροπή στις αρχές της Αργεντινής·

- τα έγγραφα σχετικά με τη σύμβαση που συνήφθη μεταξύ της Κοινότητας και της Αργεντινής περί μειώσεως της ποσοτώσεως κατόπιν της ανακάλυψης των πλαστογραφιών· τις εσωτερικές γνώμες της ΓΔ VI, τις ενδοϋπηρεσιακές γνώμες (ΓΔ I, ΓΔ XXI), τα υπηρεσιακά σημειώματα των γραφείων των αρμοδίων επιτρόπων, τα υπηρεσιακά σημειώματα που εστάλησαν στα γραφεία αυτά, τις ανακοινώσεις που εστάλησαν στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στην Αργεντινή, την αλληλογραφία προς τον πρόεδρο της Αργεντινής στην Ευρωπαϊκή Ένωση

- την έκθεση της Επιτροπής σχετικά με τους ελέγχους της ποσοτώσεως Hilton

- τις γνώμες των ΓΔ VI και XXI όσον αφορά τις αποφάσεις που ελήφθησαν σε άλλες παρεμφερείς υποθέσεις

- τα πρακτικά των συσκέψεων της ομάδας εμπειρογνομόνων των κρατών μελών οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στις 2 Οκτωβρίου και στις 4 Δεκεμβρίου 1995.

Όσον αφορά τα έγγραφα που προέρχονται από τα κράτη μέλη και τις αρχές της Αργεντινής, σας συμβουλεύω να ζητήσετε αμελλητί αντίγραφα από αυτά τα κράτη μέλη καθώς και από τις ενδιαφερόμενες αρχές. Μολονότι είναι αληθές ότι ο κώδικας συμπεριφοράς ορίζει ότι: “το κοινό θα έχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής και του Συμβουλίου”, εντούτοις το πέμπτο έγγραφο προβλέπει ότι: “όταν το έγγραφο που βρίσκεται στην κατοχή του θεσμικού οργάνου προέρχεται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κράτος μέλος, άλλο θεσμικό όργανο ή κοινοτική υπηρεσία ή οποιοδήποτε άλλο εθνικό ή διεθνή οργανισμό, η αίτηση πρέπει να απευθύνεται απευθείας στον συντάκτη του εγ-

γράφου”. Επομένως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή κατάχρηση δικαιώματος· η Επιτροπή εφάρμοσε απλώς μια διάταξη της αποφάσεώς της της 8ης Φεβρουαρίου 1994 περί εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς.

Όλα τα άλλα έγγραφα αφορούν εκκρεμή ένδικη διαδικασία (στην υπόθεση T-50/96) και εμπίπτουν στην εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, και συγκεκριμένα της ομαλής διεξαγωγής την ένδικης διαδικασίας, που προβλέπεται ρητά στον κώδικα συμπεριφοράς. Η κοινολόγησή τους βάσει των διατάξεων σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής μπορεί να θίξει τα συμφέροντα των μερών που μετέχουν στη διαδικασία αυτή, και συγκεκριμένα τα δικαιώματα άμυνας, και είναι αντίθετη προς τις ειδικές διατάξεις που διέπουν την κοινοποίηση των εγγράφων στο πλαίσιο των δικαστικών διαδικασιών.»

- 21 Με την απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, T-50/96, Primex Produkte Import-Export κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-3773), το Πρωτοδικείο ακύρωσε την προαναφερθείσα απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1996. Η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής (υπόθεση C-417/98 P).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 22 Το εισαγωγικό δικόγραφο της παρούσας προσφυγής κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 1998. Η υπόθεση είχε αρχικώς ανατεθεί σε τμήμα συγκείμενο από τρεις δικαστές. Κατόπιν ακροάσεως των διαδίκων, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 20ής Απριλίου 1999, αποφάσισε να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς να προβεί στη διεξαγωγή αποδείξεων.

24 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 19ης Μαΐου 1999.

25 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση καθόσον αφορά τα έγγραφα προς τα οποία ζητεί πρόσβαση η προσφεύγουσα και προς τα οποία δεν της έχει επιτραπεί η πρόσβαση στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96·

— να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

26 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 27 Με την επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα διακρίνει μεταξύ, αφενός, των εγγράφων συντάκτης των οποίων είναι η Επιτροπή και, αφετέρου, των εγγράφων συντάκτης των οποίων είναι τα κράτη μέλη ή οι αρχές της Αργεντινής.

Όσον αφορά τα προερχόμενα από την Επιτροπή έγγραφα

- 28 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους αντλούμενους από το ότι η Επιτροπή παραβίασε, πρώτον, τον κώδικα συμπεριφοράς και την απόφαση 94/90, δεύτερον, το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 233 ΕΚ) σε σχέση με την απόφαση Interporc I και, τρίτον, το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ).

Επί του λόγου που αντλείται από την παραβίαση του κώδικα συμπεριφοράς και της αποφάσεως 94/90

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Προκαταρκτικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, ως προς τις δικαστικές διαδικασίες, αφορά αποκλειστικά τα έγγραφα, συντάκτης των οποίων είναι η Επιτροπή για μια δικαστική διαδικασία, και όχι τα έγγραφα που υφίστανται ανεξαρτήτως μιας τέτοιας

διαδικασίας, όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 19ης Μαρτίου 1998, T-83/96, Van der Wal κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-545, σκέψη 50, στο εξής: απόφαση Van der Wal), που εκδόθηκε πλέον του ενός μηνός πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 30 Στην παρούσα υπόθεση, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κανένα από τα έγγραφα προς τα οποία ζήτησε την πρόσβαση η προσφεύγουσα δεν συντάχθηκε από την Επιτροπή για μία συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η αφορώσα την προστασία του δημοσίου συμφέροντος εξαίρεση, όπως την επικαλείται η Επιτροπή.
- 31 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή δεν διευκρινίζει ποια διαδικαστικά δικαιώματα διακυβεύονται από τη διαβίβαση των ζητηθέντων εγγράφων και κατά ποιον τρόπο.
- 32 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνάδει προς την απόφαση Van der Wal και ότι, επιπλέον, η εν λόγω απόφαση επιβεβαίωσε τον τρόπο ενέργειάς της. Πράγματι, από την απόφαση Van der Wal προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί να επικαλείται την εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες), ακόμα και αν δεν είναι διάδικος σε δικαστική διαδικασία.
- 33 Εξάλλου, από την έκφραση «συναφώς» της σκέψεως 50 της αποφάσεως Van der Wal προκύπτει ότι μόνον όταν η Επιτροπή δεν είναι η ίδια διάδικος σε διαδικασία μπορεί να γίνεται διάκριση των εγγράφων που καταρτίζονται αποκλειστικά για μια συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία από αυτά που υφίστανται ανεξαρτήτως μιας τέτοιας διαδικασίας και να περιορίζεται η εφαρμογή της εξαίρεσεως που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στην πρώτη κατηγορία εγγράφων.

- 34 Σε καταστάσεις πλην αυτών των οποίων έγινε επίκληση στην απόφαση Van der Wal, είναι δικαιολογημένο να επιφυλάσσεται άλλη μεταχείριση στα έγγραφα που δεν έχουν συνταχθεί για μια συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία, τα οποία όμως, εντούτοις, «συνδέονται» με μια τέτοια διαδικασία.
- 35 Αν η Επιτροπή υποχρεούταν να διασφαλίζει στον αντίδικό της την πρόσβαση σε έγγραφα που αφορούν το αντικείμενο της διαφοράς σε μια εκκρεμή διαδικασία, θα θίγονταν τα δικαιώματα άμυνάς της, η διασφάλιση των οποίων αποτελεί θεμελιώδη αρχή της κοινοτικής έννομης τάξεως (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 1989, 374/87, Orkem κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3283, σκέψη 32).
- 36 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διευκρίνισε εντούτοις ότι η εν λόγω εξαίρεση εφαρμόζεται μόνον κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που σκοπεύει να διασφαλίσει.
- 37 Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το ζήτημα αν η προσφεύγουσα ή κάθε άλλο πρόσωπο μπορεί να επιτύχει την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα μπορεί να εξετάζεται μόνο στο πλαίσιο των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας του κοινοτικού δικαστηρίου, οι οποίες εφαρμόζονται ως *lex specialis*, και όχι βάσει του κώδικα συμπεριφοράς που διέπει το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού εν γένει.

— Κρίση του Πρωτοδικείου

- 38 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα συμπεριφοράς, προβλέπονται δύο κατηγορίες εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, η πρώτη διατυπωμένη επιτακτικώς, η δε δεύτερη προαιρετικώς. Οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται στενά, ώστε να μη διακυβεύεται η εφαρμογή της γενικής αρχής που συνίσταται στο να παρέχεται στο κοινό «η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση

στα έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής» (προπαρατεθείσα απόφαση Interporc I, σκέψη 49, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1998, T-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2289, σκέψη 110).

- 39 Πριν όμως από την ερμηνεία της επίδικης εξαιρέσεως, υπενθυμίζεται ότι η απόφαση 94/90 εκδόθηκε για να καταστήσει πιο διαφανή την Κοινότητα, καθόσον η διαφάνεια της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων ενισχύει τη δημοκρατικότητα των οργάνων καθώς και την εμπιστοσύνη του κοινού προς τον διοικητικό μηχανισμό (δήλωση υπ' αριθ. 17). Ομοίως, η ηθελημένη από τα ευρωπαϊκά συμβούλια διαφάνεια, με σκοπό να επιτραπεί στο κοινό, όπως θεσπίζεται στη γενική αρχή του κώδικα συμπεριφοράς, «η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα», είναι ουσιώδης για να μπορούν οι πολίτες να ασκούν πραγματικό και αποτελεσματικό έλεγχο στην άσκηση της εξουσίας που έχει ανατεθεί στα κοινοτικά όργανα και να ενισχύεται έτσι η εμπιστοσύνη στον διοικητικό μηχανισμό.
- 40 Εν όψει των θεωρήσεων αυτών και λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης συσταλτικής ερμηνείας της εξαιρέσεως, ο όρος «δικαστικές διαδικασίες» πρέπει να νοείται υπό την έννοια ότι η προστασία του δημοσίου συμφέροντος απαγορεύει την κοινοποίηση του περιεχομένου των εγγράφων που έχει συντάξει η Επιτροπή μόνον για μια συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία.
- 41 Με τους όρους «έγγραφα που έχουν συνταχθεί αποκλειστικά για μια συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία» πρέπει να νοούνται όχι μόνον τα κατατεθέντα υπομνήματα ή δικόγραφα, τα εσωτερικά έγγραφα που αφορούν την έρευνα της εκκρεμούς υποθέσεως, αλλά και η συναφής με την υπόθεση αλληλογραφία μεταξύ της ενδιαφερομένης γενικής διεύθυνσεως και της νομικής υπηρεσίας ή δικηγορικού γραφείου. Αυτή η οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής της εξαιρέσεως έχει σκοπό να διασφαλίζει, αφενός, την προστασία της εσωτερικής εργασίας στην Επιτροπή και, αφετέρου, την εχεμύθεια και την προστασία της αρχής του επαγγελματικού απορρήτου των δικηγόρων.

- 42 Αντιθέτως, η εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες) που περιλαμβάνεται στον κώδικα συμπεριφοράς δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να μη τηρεί την υποχρέωση ανακοινώσεως των εγγράφων που έχουν συνταχθεί στο πλαίσιο ενός αμιγώς διοικητικού φακέλου. Η αρχή αυτή πρέπει να τηρείται ακόμη και αν η προσκόμιση των εγγράφων αυτών σε διαδικασία ενώπιον του κοινοτικού δικαστή μπορεί να είναι επιζήμια για την Επιτροπή. Το γεγονός ότι έχει ασκηθεί προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως ληφθείσας μετά το πέρας διοικητικής διαδικασίας είναι συναφώς αλυσιτελής.
- 43 Πράγματι, η προταθείσα από την Επιτροπή ερμηνεία βρίσκεται σε αντίθεση με έναν από τους ουσιώδεις στόχους που επιδιώκονται με την απόφαση 94/90, ήτοι το να παρέχεται στους πολίτες η δυνατότητα να ελέγχουν με πιο αποτελεσματικό τρόπο τη νομιμότητα της ασκήσεως της δημόσιας εξουσίας.
- 44 Ως προς τα επιχειρήματα της Επιτροπής περί του πεδίου εφαρμογής της αποφάσεως 94/90 υπενθυμίζεται ότι από την οικονομία της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι εφαρμόζεται γενικώς στις προερχόμενες από το κοινό αιτήσεις προσβάσεως στα έγγραφα. Μολονότι η επιχείρηση Interporc μπόρεσε, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96, υπό την ιδιότητά της ως προσφεύγουσα, να επικαλεστεί τις διατάξεις του Κανονισμού Διαδικασίας σχετικά με τα μέτρα διοργανώσεως της διαδικασίας ή τα δικαιώματα άμυνας για να λάβει μέρος των εγγράφων που είχε ζητήσει στο πλαίσιο της αρχικής αιτήσεώς της της 23ης Φεβρουαρίου 1996, διατηρεί παρ' όλ' αυτά τη δυνατότητα να ζητήσει παράλληλα την πρόσβαση στα ίδια αυτά έγγραφα κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 94/90. Περαιτέρω, η Επιτροπή, στην ανακοίνωση του 1994, γνωστοποίησε ότι, κατόπιν της θεσπίσεως του κώδικα συμπεριφοράς με την απόφαση 94/90, «κάθέγγραφο μπορεί τώρα να ζητήσει την πρόσβαση σε οποιοδήποτε μη δημοσιευθέν έγγραφο της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των προπαρασκευαστικών εγγράφων και άλλου επεξηγηματικού υλικού».
- 45 Η κρίση αυτή ενισχύεται από το προοίμιο του κώδικα συμπεριφοράς σύμφωνα με το οποίο «οι αρχές αυτές [δηλαδή το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα] δεν θίγουν τις διατάξεις που ισχύουν όσον αφορά την πρόσβαση στους φακέλους οι οποίοι αφορούν άμεσα πρόσωπα που έχουν ειδικό συμφέρον». Η θεώρηση αυτή επιβε-

βαιώνει απλώς ότι οι εκδιδόμενες από την Επιτροπή διατάξεις που διέπουν το δικαίωμα προσβάσεως στην πληροφόρηση δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων που αφορούν την πρόσβαση στους φακέλους των υποθέσεων. Περαιτέρω, η θεώρηση αυτή δεν αποκλείει το δικαίωμα των ιδιωτών να επικαλούνται τον κώδικα συμπεριφοράς ενώ εμπίπτουν και σε άλλες διατάξεις.

- 46 Στη συνέχεια, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα έλαβε άδεια προσβάσεως σε μέρος των εγγράφων που αφορούσε η αρχική της αίτηση της 23ης Φεβρουαρίου 1996, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-50/96, δεν της αφαιρεί το δικαίωμα να ζητεί την κοινοποίηση των εγγράφων που δεν της έχουν κοινοποιηθεί βάσει της αποφάσεως 94/90.
- 47 Αυτός ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής της αποφάσεως 94/90, όπως ζητείται από την Επιτροπή, μπορεί να προκύπτει μόνον από την ίδια την απόφαση. Η απόφαση αυτή όμως δεν περιλαμβάνει συναφώς καμία διάταξη.
- 48 Επομένως η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες) και η προσφεύγουσα μπορεί να επικαλείται τον κώδικα συμπεριφοράς προς στήριξη της αιτήσεώς της για πρόσβαση στα έγγραφα στην παρούσα προσφυγή.
- 49 Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον αρνείται στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στα έγγραφα που έχει συντάξει η Επιτροπή, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που έχουν προβληθεί συναφώς από την προσφεύγουσα.

Όσον αφορά τα έγγραφα που προέρχονται από τα κράτη μέλη ή τις αρχές της Αργεντινής

- 50 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους που αντλούνται, πρώτον, από τον μη σύννομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον θεμελιώνεται στον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου, δεύτερον, από την παραβίαση της αποφάσεως 94/90 και του κώδικα συμπεριφοράς και, τρίτον, από την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης.

Επί του λόγου που αντλείται από τον μη σύννομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον θεμελιώνεται στον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 51 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/90, εναπέκειτο στον Γενικό Γραμματέα, κατόπιν της επαναληπτικής αιτήσεως της 27ης Μαρτίου 1996, να προβεί σε πλήρη επανεξέταση της αιτήσεως προσβάσεως και να εξακριβώσει, κατά συνέπεια, αν είναι ή όχι βάσιμοι οι προβληθέντες από τους γενικούς διευθυντές της ΓΔ VI και XXI λόγοι προς στήριξη της αρνήσεώς τους.
- 52 Ο Γενικός Γραμματέας, εφόσον δεν έλαβε θέση επί του λόγου που αντλείται από τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου με την απόφασή του της 29ης Μαΐου 1996, δεν έχει πλέον δικαίωμα να προβάλλει τον λόγο αυτό. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση, καθόσον στηρίζεται εκ νέου στον λόγο αυτό, πρέπει να ακυρωθεί.

- 53 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η πληρότητα του ελέγχου που πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο εξετάσεως επαναληπτικής αιτήσεως πρέπει να αφορά τα ζητηθέντα έγγραφα. Πάντως, ο Γενικός Γραμματέας δικαιούται να στηρίξει την απόφασή του σε έναν μόνο καθοριστικό λόγο. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση μπορεί να στηρίζεται σε λόγους που δεν έχουν εξεταστεί με την απόφαση της 29ης Μαΐου 1996, η οποία ακυρώθηκε με την απόφαση Interporc I.

— Κρίση του Πρωτοδικείου

- 54 Προεισαγωγικώς, υπενθυμίζεται η διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας. Με έγγραφο της 23ης Φεβρουαρίου 1996, η προσφεύγουσα ζήτησε την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τον έλεγχο των εισαγωγών κρέατος Hilton Beef, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα επίδικα έγγραφα. Με έγγραφα της 22ας και 25ης Μαρτίου 1996, οι γενικοί διευθυντές των ΓΔ VI και XXI απέρριψαν τις αιτήσεις προσβάσεως επικαλούμενοι την εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (διεθνείς σχέσεις), τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου, την εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (διαδικασίες επιθεωρήσεως και έρευνας) έγγραφον εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του προσώπου και της ιδιωτικής ζωής. Με έγγραφο της 27ης Μαρτίου 1996, που απηύθυνε στον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, ο εκπρόεδρος προσφεύγουσας αμφισβήτησε τις αρνήσεις αυτές και υπέβαλε επαναληπτική αίτηση. Με έγγραφο της 29ης Μαΐου 1996, ο Γενικός Γραμματέας απέρριψε την επαναληπτική αίτηση, επικαλούμενος την εξαίρεση σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες). Με την απόφαση Interporc I, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η απόφαση της 29ης Μαΐου 1996 ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένη και αποφάσισε την ακύρωσή της. Σε εκτέλεση της αποφάσεως Interporc I, ο Γενικός Γραμματέας απέρριψε εκ νέου την επαναληπτική αίτηση, επικαλούμενος όχι μόνο την εξαίρεση που αντλείται από την προστασία του δημοσίου συμφέροντος (δικαστικές διαδικασίες), αλλά και τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου.
- 55 Από την απόφαση Interporc I προκύπτει ότι, πρώτον, ο Γενικός Γραμματέας υποχρεούνταν, δυνάμει του άρθρου 176 της Συνθήκης, να λάβει νέα απόφαση σε εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως Interporc I και, δεύτερον, ότι η απόφαση της 29ης Μαΐου 1996 θεωρείται ως μηδέποτε υπάρξασα.

- 56 Επομένως, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/90 και την ανακοίνωση του 1994 δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο Γενικός Γραμματέας δεν μπορεί να επικαλεστεί άλλους λόγους πλην αυτών επί των οποίων έλαβε θέση με την αρχική του απόφαση. Επομένως, ο Γενικός Γραμματέας μπορεί να προβεί σε πλήρη επανεξέταση των αιτήσεων προσβάσεως και να στηρίξει την προσβαλλομένη απόφαση επί του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου.
- 57 Επομένως ο λόγος αυτός δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη.

Επί του λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αποφάσεως 94/90 και του κώδικα συμπεριφοράς

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 58 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, από τον κώδικα συμπεριφοράς, συγκεκριμένα από τον ορισμό του όρου «έγγραφο» προκύπτει ότι πρέπει να επιτρέπεται η πρόσβαση σε κάθε έγγραφο που κατέχει η Επιτροπή, ανεξαρτήτως του συντάκτη του. Υπό την έννοια αυτή, η προσφεύγουσα επικαλείται και τη δήλωση υπ' αριθ. 17 στην οποία αναφέρονται οι «πληροφορίες που διαθέτουν τα όργανα».
- 59 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου, σύμφωνα με τον οποίο τα έγγραφα συντάκτης των οποίων δεν είναι η Επιτροπή αποκλείονται

του πεδίου εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς, δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Ένας διαδικαστικός κανόνας δεν μπορεί να περιορίζει το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κώδικα αποκλείοντας από την εφαρμογή του κώδικα ορισμένα έγγραφα. Επομένως, ο κανόνας αυτός είναι άκυρος, διότι παραβιάζει την αρχή του κώδικα αυτού που θεσπίστηκε με την απόφαση 94/90.

- 60 Εν πάση περιπτώσει, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφερόμενη στον κανόνα αυτόν αντίκειται στη γενική αρχή του κώδικα συμπεριφοράς. Η αιτιολογία αυτή συνιστά επίσης κατάχρηση δικαιώματος καθόσον έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείει τα επίδικα έγγραφα από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κώδικα.
- 61 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο κανόνας αυτός πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς κατά τρόπον ώστε να παραμένει συμβατός με την αρχή της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα.
- 62 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, στον κώδικα συμπεριφοράς, η αρχή της «ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα» ακολουθείται από τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου, ο οποίος περιορίζει επομένως το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κώδικα. Περαιτέρω, ο κώδικας συμπεριφοράς αναφέρεται στην προαναφερθείσα δήλωση υπ' αριθ. 17 μόνον αορίστως, η δε δήλωση αυτή, ως προς το ουσιώδες μέρος της, συνιστά απλώς στην Επιτροπή να υποβάλει έκθεση. Πάντως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επισήμανε ότι ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου δεν έχει ως αποτέλεσμα να της απαγορεύει να επιτρέπει την πρόσβαση στα επίδικα έγγραφα, αλλά απλώς να καθιστά μη υποχρεωτική την κοινοποίησή τους. Η Επιτροπή αμφισβήτησε επίσης ότι υφίσταται ανωτέρα αρχή του δικαίου επί του οποίου μπορεί να βασίζεται η προσφεύγουσα για να επικαλείται ενδεχόμενη ακυρότητα του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου.
- 63 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ουδαμώς απέδειξε την ύπαρξη της προσβαλλομένης καταχρήσεως δικαιώματος ως προς αυτήν.

- 64 Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται, επικουρικώς, ότι εν προκειμένω δεν τίθεται το ζήτημα διασταλτικής ή συσταλτικής ερμηνείας του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η προσφεύγουσα προσπαθεί αμιγώς και απλώς να παρακάμψει την εφαρμογή του κανόνα αυτού.

— Κρίση του Πρωτοδικείου

- 65 Προεισαγωγικώς, ως προς το ζήτημα του αν δεν πρέπει να τύχει εφαρμογής ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, C-58/94, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1996, σ. I-2169, σκέψη 37), περί του δικαιώματος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, παρατήρησε τα εξής:

«Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, επί όσο χρόνο ο κοινοτικός νομοθέτης δεν έχει θεσπίσει γενική ρύθμιση ως προς το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα που κατέχουν τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, αυτά οφείλουν να θεσπίζουν τα μέτρα που έχουν ως αντικείμενο την αντιμετώπιση τέτοιων αιτήσεων δυνάμει της εξουσίας τους περί εσωτερικής οργάνωσης, η οποία τους παρέχει τη δυνατότητα να θεσπίζουν τα κατάλληλα μέτρα προς διασφάλιση της χρηστής διοικήσεως κατά την εσωτερική τους λειτουργία.»

- 66 Εν όψει της αποφάσεως αυτής, διαπιστώνεται ότι, όσο δεν υφίσταται ανωτέρα αρχή δικαίου προβλέπουσα ότι η Επιτροπή δεν δικαιούται με την απόφαση 94/90 να αποκλείει του πεδίου εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς τα έγγραφα των οποίων

δεν είναι ο συντάκτης, ο εν λόγω κανόνας μπορεί να τυγχάνει εφαρμογής. Το γεγονός ότι στην απόφαση 94/90 αναφέρονται δηλώσεις γενικής πολιτικής, ήτοι η δήλωση υπ' αριθ. 17 και οι αποφάσεις πολλών ευρωπαϊκών συμβουλίων, ουδόλως τροποποιεί τη διαπίστωση αυτή, εφόσον οι δηλώσεις αυτές δεν έχουν αξία ανωτέρας αρχής του δικαίου.

- 67 Ως προς την ερμηνεία του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου, υπενθυμίζεται ότι με τη δήλωση αριθ. 17 και τον κώδικα συμπεριφοράς θεσπίζεται η γενική αρχή ότι το κοινό θα έχει την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα της Επιτροπής και του Συμβουλίου και, αφετέρου, ότι η απόφαση 94/90 είναι πράξη απονέμουσα στους πολίτες δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής (προαναφερθείσα απόφαση WWF UK κατά Επιτροπής, σκέψη 55).
- 68 Στη συνέχεια, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι, όταν τίθεται μια γενική αρχή και προβλέπονται εξαιρέσεις απ' αυτήν, οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά ώστε να μην διακυβεύεται η εφαρμογή της γενικής αρχής (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις WWF UK κατά Επιτροπής, σκέψη 56, και Interporc I, σκέψη 49).
- 69 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό του, ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου εισάγει έναν περιορισμό της κατά την απόφαση 94/90 γενικής αρχής της διαφανείας. Επομένως, ο κανόνας αυτός πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται στενά, κατά τρόπον ώστε να μην αναιρεί την εφαρμογή της γενικής αρχής της διαφανείας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουλίου 1999, T-188/97, Rothmans International κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2463, σκέψεις 53 έως 55).
- 70 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η εφαρμογή του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου μπορεί να δημιουργήσει δυσχέρειες στις

περιπτώσεις που υφίσταται αμφιβολία ως προς τον συντάκτη του εγγράφου. Στις περιπτώσεις αυτές ακριβώς είναι σημαντικό να γίνεται συσταλτική ερμηνεία και εφαρμογή του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου.

- 71 Εν όψει των παρατηρήσεων αυτών, πρέπει να κριθεί αν ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου εφαρμόζεται στα πέντε είδη εγγράφων που έχουν συνταχθεί από τα κράτη μέλη ή τις αρχές της Αργεντινής, τα οποία αφορά η προσβαλλομένη απόφαση.
- 72 Τα πέντε είδη των επιδικίων εγγράφων περιλαμβάνουν, πρώτον, τις δηλώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ποσότητες του βοείου κρέατος Hilton, οι οποίες έχουν συνταχθεί από την Αργεντινή μεταξύ 1985 και 1992, δεύτερον, τις δηλώσεις των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τις ποσότητες του βοείου κρέατος Hilton οι οποίες εξήχθησαν προς την Κοινότητα κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου, τρίτον, τα έγγραφα των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τον προσδιορισμό των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των πιστοποιητικών γνησιότητας, τέταρτον, τα έγγραφα των αρχών της Αργεντινής σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας για το άνοιγμα της ποσοτώσεως Hilton και, πέμπτον, τις λήψεις θέσεως των κρατών μελών σε παρεμφερείς υποθέσεις.
- 73 Από την εξέταση των πέντε αυτών ειδών εγγράφων προκύπτει ότι οι συντάκτες τους είναι είτε τα κράτη μέλη είτε οι αρχές της Αργεντινής.
- 74 Επομένως, η Επιτροπή προέβη σε ακριβή εφαρμογή του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου θεωρώντας ότι δεν υποχρεούνται να επιτρέψει την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά. Συνεπώς, δεν μπορεί να έχει διαπράξει κατάχρηση εξουσίας. Επομένως, ο λόγος που η προσφεύγουσα αντλεί από την παραβίαση της αποφάσεως 94/90 και του κώδικα συμπεριφοράς πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης

— Επιχειρήματα των διαδίκων

75 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, όσον αφορά τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τα κράτη μέλη ή τις αρχές της Αργεντινής, με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή έπρεπε να εξηγήσει γιατί ο κανόνας του συντάκτη του εγγράφου δικαιολογεί την άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα. Επομένως, η Επιτροπή παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 190 της Συνθήκης.

76 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ένδειξη, στην προσβαλλομένη απόφαση, ότι δεν είναι ο συντάκτης των ζητηθέντων εγγράφων συνιστά επαρκέστατη αιτιολογία της εφαρμογής του κανόνα του συντάκτη του εγγράφου.

— Κρίση του Πρωτοδικείου

77 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι από την αιτιολογία που απαιτείται από το άρθρο 190 της Συνθήκης πρέπει να καταφαίνεται, κατά τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία, η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλομένη πράξη, έτσι ώστε να μπορούν, αφενός, οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο ώστε να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και, αφετέρου, ο κοινοτικός δικαστής να ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας (προαναφερθείσα απόφαση WWF UK κατά Επιτροπής, σκέψη 66).

- 78 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση (βλ. σκέψη 20 ανωτέρω), παρέθεσε τον κανόνα του συντάκτη του εγγράφου και υπέδειξε στην προσφεύγουσα ότι σ' αυτήν εναπόκειται να ζητήσει αντίγραφο των επιδίκων εγγράφων από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ή τις αρχές της Αργεντινής. Από την αιτιολογία αυτή προκύπτει σαφώς η συλλογιστική της Επιτροπής. Επομένως, η προσφεύγουσα μπορούσε να γνωρίσει την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως και το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει βασιμώς ότι ήταν αναγκαία πιο συγκεκριμένη αιτιολογία (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Rothmans International κατά Επιτροπής, σκέψη 37).
- 79 Επομένως ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον αφορά τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τα κράτη μέλη ή τις αρχές της Αργεντινής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 80 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε συναφές αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Πάντως, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Επειδή οι διάδικοι ηττήθηκαν μερικώς, κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Απριλίου 1998, περί αρνήσεως της προσβάσεως σε έγγραφα που έχουν συνταχθεί από την Επιτροπή.**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 3) **Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Vesterdorf

Bellamy

Pirrung

Meij

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Δεκεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf